

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Caraman Alexandru și de ultimul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2017, în cauza penală, în privința lui

Caraman Alexandru XXX, născut la XXX,
originar din XXX și domiciliat în XXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.02.2013 pînă la 20.08.2013;

Instanța de apel de la 17.09.2013 pînă la 16.11.2015;

Instanța de recurs de la 02.02.2016 pînă la 24.05.2016;

Instanța de apel de la 13.07.2016 pînă la 03.11.2017;

Instanța de recurs de la 29.01.2018 pînă la 07.03.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 20 august 2013, Alexandru Caraman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Alexandru Caraman în beneficiul părții vătămate Alexandru Jovmir suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Alexandru Caraman la 22 mai 2003, aproximativ la ora 22:30, aflându-se pe teritoriul școlii nr. 1, reorganizată în liceul teoretic, amplasată pe adresa s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, fiind în stare de ebrietate și în relații ostile cu Alexandru Jovmir, cu scopul de a-i cauza ultimului leziuni corporale grave, intenționat i-a aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit tăietor în regiunea organelor de importanță vitală - torace, cauzându-i astfel vătămări corporale grave.

3. Inculpatul Alexandru Caraman, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare deoarece nu se consideră vinovat de săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Consideră cauza penală intentată în privința sa, ca fiind falsificată începînd cu actul de punere sub învinuire, or el la 23 mai 2003 nu avea posibilitate să semneze în actul de învinuire.

În anul 2003 a avut un conflict cu frații Jovmir și A. Gherea în cadrul cărui a fost maltratat și lăsat fără cunoștință în mijlocul satului și pe faptul dat a depus o plîngere la poliție, dar careva măsuri nu au fost întreprinse, fiind nevoit să plece peste hotarele țării împreună cu familia. A revenit acasă pentru a vinde pămîntul lăsat ca moștenire, dar a fost dus în eroare, fiindu-i luați banii, despre care fapt a sesizat

poliția, dar și aici fără careva rezultat. De asemenea, pe faptul maltratării sale de către frații Jovmir și A. Gherea și încă o persoană necunoscută, a depus cerere și la procuratura generală, indicând că la fel nu a avut careva rezultate.

Referitor la infracțiunea incriminată în temeiul art. 151 alin. (1) Cod penal, se consideră nevinovat, menționând, că probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii nu sunt veridice, în prima instanță nefiind prezenți martorii cheie și cele declarate în judecată sunt doar din auzite, iar declarațiile martorilor prezenți nu corespund realității. La fel a menționat în apel, că toți participanții la proces s-au folosit de starea familială precară.

De asemenea a menționat că toate declarațiile au fost falsificate, în apelul declarat a atras atenția că nu este de acord cu apărarea sa efectuată de avocatul V. Furdui, a mai indicat că au fost falsificate toate semnăturile martorilor care au fost audiați.

Inculpatul a susținut în apel, că toate cele menționate sura au fost făcute pentru a ascunde adevărații infractori, solicitând să fie luate toate măsurile legale pentru stabilirea persoanelor care l-au maltratat.

3.1. La 16 octombrie 2013, a depus un apel suplimentar în care, la fel și-a exprimat dezacordul cu sentința, care, în opinia acestuia a fost emisă cu un șir de încălcări procesuale, încălcări ale drepturilor omului consfințite în Constituția R. Moldova.

A solicitat audierea specialistului de la spitalul din or. Florești care, a întocmit actul de expertiză.

La fel, a solicitat audierea martorilor care indică la faptul că anume dînsul a fost maltratat de către partea vătămată A. Jovmir, aceștia fiind: V. Manea, Gr. Silivestru, C. Tolstenco.

De asemenea, a solicitat audierea persoanelor care ar putea confirma că în perioada în care i se incriminează săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, se afla peste hotarele R. Moldova, și anume: E. Ceban, V. Ceban, M. Ceban, Gh. Botezatu și M. Buzatu.

A mai solicitat și audierea persoanei pe nume Odagiu care în anul 2003, a lucrat în calitate de inspector de sector în s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, căruia a depus plîngerea în privința celor care l-au maltratat.

A solicitat achitarea sa de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță a administrat prezentate de către organul de urmărire penală și le-a verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Alexandru Caraman în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului Alexandru Caraman în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin: declarațiile părții vătămate A. Jovmir; martorilor V. Isacova, M. Jovmir, I. Jovmir, C.

Jovmir; concluzia de expertiză medico-legală din 04 iunie 2003, raport de expertiză medico-legală nr. 40 din 04 iunie 2003.

Astfel, referindu-se la doctrina juridică, instanța de apel a menționat, că obiectul juridic special al infracțiunii incriminate lui A. Caraman îl constituie relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la viață, integritatea corporală ori sănătate, valori la care inculpatul a atentat în privința părții vătămate A. Jovmir, mai mult, prin vătămare corporală se înțelege prejudiciul cauzat sănătății prin dereglarea integrității anatomice a organelor și țesuturilor sau funcțiilor acestora provocate de acțiunea diferiților agenți externi: mecanici, fizici, biologici, psihici, elemente, existența cărora se confirmă prin materialele cauzei administrate în instanța de fond și cercetate suplimentar în instanța de apel.

Latura subiectivă a infracțiunii incriminate lui A. Caraman, se realizează prin vinovăție sub formă de intenție indirectă, ceea ce rezultă din declarațiile părții vătămate A. Jovmir, precum și a martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești.

Reieșind din probele cercetate, instanța de apel a considerat corectă constatarea primei instanțe că acțiunile inculpatului A. Caraman, din cadrul conflictului acestuia cu partea vătămată A. Jovmir și-au produs efectul, astfel ultimului fiindu-i cauzate leziuni corporale grave.

Afirmațiile apelantului referitor la faptul, că de către organul de urmărire penală nu au fost colectate toate probele, inclusiv și cele care îl dezvinovățesc, precum și aceea că toate actele din dosar au fost falsificate, instanța de apel le-a considerat declarative și nefondate, deoarece sunt combătute prin întreg ansamblul probant prezentat de către acuzare pe parcursul procesului, mai mult instanța de apel a apreciat respectivele afirmații drept o încercare a inculpatului de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșite, ori, la materialele cauzei nu este careva plângere a inculpatului adresată organelor competente împotriva actelor ilegale a organului de urmărire penală sau procuratură.

În afară de aceasta, în pofida faptului, că inculpatul A. Caraman nu este de acord cu învinuirea înaintată și actele din dosar, instanța de apel a enunțat, că totuși la (f.d. 145, vol. I), procesul-verbal de prezentare a materialelor urmăririi penale din 14 februarie 2013, este semnat de către ultimul în prezența apărătorului V. Furdui fiind indicat, că „cu materialele cauzei penale au luat cunoștință și careva demersuri nu sunt”, mai mult, inculpatul și apărătorul său V. Furdui au semnat de asemenea și recipisa de primire a copiei rechizitoriului (f.d. 155, vol. I).

Totodată, instanța de apel nu a putut reține poziția inculpatului A. Caraman potrivit căreia acesta a indicat precum că nu este vinovat, solicitând achitarea, ori, vinovăția ultimului a fost pe deplin dovedită prin probele administrate în prima instanță și cercetate suplimentar de către instanța de apel, fiind apreciată poziția inculpatului ca o metodă de apărare.

La fel, cu referire la solicitarea inculpatului de a fi audiați mai mulți martori, din motiv că nu este de acord cu declarațiile acestora, instanța de apel a menționat că a acordat posibilitate apărării să asigure prezența martorilor solicitați, totodată întreprinzând măsuri în vederea audierii martorilor solicitați de inculpat și în acest context, instanța de apel a specificat, că martorii vizați au fost audiați în prima instanță, fiind preîntâmpinați de răspundere penală conform art. 312 Cod penal și declarațiile acestor martori nu trezesc dubii în sensul veridicității.

În ce privesc declarațiile martorilor M. Buzatu, Gh. Buzatu în sensul că inculpatul la data săvârșirii infracțiunii nu se afla pe teritoriul țării, instanța de apel le-

a apreciat critic, deoarece prima este concubina inculpatului, iar al doilea martor este cumătrul inculpatului, astfel avînd un interes în speță, mai mult, la dosar nu sunt prezentate careva acte confirmative în susținerea poziției date.

La compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel a relevat, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvîrșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat care anterior a fost condamnat de două ori pentru acte de huliganism și jaf, fiindu-i în ambele cazuri aplicată pedeapsa închisorii, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

5. Avocatul Vladimir Darii în numele inculpatului Alexandru Caraman, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de inculpat. Apărarea a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor menționînd, că instanța de apel incorect nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, admișînd o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Astfel, instanța de apel a menținut greșit soluția primei instanțe de condamnare a lui A. Caraman, punînd la bază declarațiile incerte ale părții vătămate A. Jovmir, precum și a rudelor acestuia (M. Jovmir, I. Jovmir și C. Jovmir), care nu au fost de fapt martori oculari ai infracțiunii săvîrșite la 22 mai 2003, încalcînd astfel prevederile art. art. 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală.

La fel, în opinia apărării instanța de apel greșit a făcut trimitere și la depozițiile martorilor E. Ursachi, C. Cernei și V. Isacova, deoarece aceste probe nu confirmă vinovăția lui A. Caraman din motiv, că acești martori doar au confirmat că declarațiile copiilor minori O. Craveț și M. Rusu au fost falsificate, că minorii au fost audiați fără participarea pedagogului și respectiv reprezentantului legal, mai mult, în prima instanță martorii oculari, minorii O. Craveț și M. Rusu, nu au fost audiați, deși s-a solicitat, ori, în cadrul examinării cauzei nu a fost confirmat nici faptul precum că acestea au fost audiate în procesul urmăririi penale și că semnăturile din procesele-verbale de audiere a acestora, le aparțin.

Totodată, apărarea a indicat, că din declarațiile martorului V. Isacova, care a fost preîntîmpinată în baza art. 312 Cod penal, rezultă, că inculpatul nu se afla în țară la 22 mai 2003, respectiv referirea instanței de apel la această probă, precum că confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate este neîntemeiată.

În opinia apărării, declarațiile părții vătămate în speță sunt contradictorii, deoarece contravin procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 25 martie 2003 (f.d. 72, vol. I), ori, partea vătămată nu cunoștea făptuitorul, iar versiunea despre A. Caraman a apărut mai tîrziu, mai mult, apărarea avînd în vedere divergențele vizate supra a insistat în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel, audierea părții vătămate, fapt la care instanța de apel nu a purces, concluzionînd greșit ca fiind veridice declarațiile acestuia, fiind date sub jurămînt.

În același timp, instanța de apel a supus criticii declarațiile martorilor M. Buzatu și Gh. Buzatu, care de asemenea sub jurămînt au declarat, că inculpatul A. Caraman cu familia au plecat din țară și nu era în ziua săvîrșirii infracțiunii în țară.

Referitor la starea de ebrietate în ziua săvîrșirii infracțiunii, apărarea la fel a invocat, că careva probe în sensul dat nu există la dosar, deși prima instanță a constatat acest fapt.

Apărarea mai indică și la încălcările organului de urmărire penală, și anume s-a referit la procesul-verbal de examinare la fața locului, care a fost efectuat în anul

2009, iar prima instanță nu a indicat cînd s-a efectuat această acțiune procesuală, mai mult, majoritatea acțiunilor procesuale s-au efectuat în perioada anilor 2009-2010.

Tot aici, apărarea a adăugat, că organul de urmărire penală și instanțele de fond nu au ținut cont de faptul, că A. Caraman singur s-a prezentat la organele statului pînă la reținere.

În continuare, apărarea și-a expus punctul de vedere și în privința probelor care au fost reținute de către instanțele de fond întru probarea vinovăției inculpatului A. Caraman, și anume: raportul adresat șefului IP Florești (f.d. 53, vol. I), în care pe lîngă faptul că data săvîrșirii infracțiunii contravine datei indicate în învinuire, se constată că plaga din partea abdomenului a fost aplicată de către un vecin necunoscut; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 63, vol. I), cu participarea martorului O. Craveț, care nu a fost audiată în cadrul instanțelor de fond; procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor cauzei inculpatului și apărătorului (f.d. 142-143, 145-156, vol. I), în care inculpatul a refuzat să semneze, ori, instanța de apel greșit constată semnarea actelor vizate supra de către inculpat.

La compartimentul individualizării pedepsei, apărarea și-a exprimat dezacordul cu aplicarea de către instanțele de fond a pedepsei inculpatului A. Caraman, invocînd în acest sens, că deși infracțiunea imputată a fost săvîrșită la 22 mai 2003, pînă la intrarea în vigoare a noului Cod penal al R. Moldova din 12 iunie 2003, prima instanță la individualizarea pedepsei a aplicat ilegal prevederile art. art. 34, 72 alin. (4), 82 Cod penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, mai mult, instanțele de fond au neglijat faptul că inculpatul are la întreținere 3 copii minori, se caracterizează pozitiv și este invalid.

În ce privește latura civilă, apărarea a menționat, că încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate A. Jovmir a sumei de 5000 lei, este neîntemeiată, ori, încasarea acestei sume a fost dispusă fără înaintarea în cauză a acțiunii civile, fără probe, fără motivare în descriptivul sentinței, fără indicarea tipului prejudiciului.

5.1. Inculpatul Alexandru Caraman, fără a invoca vreun temei concret prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

Astfel, recurentul a menționat, că pentru a nu fi reținut acesta urma să achite o sumă de bani, fapt despre care a anunțat organele de drept, însă acestea din urmă nu au reacționat nici într-un fel, iar după plîngerile adresate în sensul dat, dosarul penal în privința lui A. Caraman a început să fie falsificat, fiindu-i încălcat dreptul la apărare, mai mult, la cererile ultimului să fie audiați anumiți martori, sau să fie făcută confruntarea între inculpat și anumiți martori primea refuz din partea organului de urmărire penală, la fel, i-a fost refuzată și înmînarea rechizitoriului întocmit în privința sa, or, pînă a fi transmis în instanța de judecată rechizitoriul avea 95 file, iar în instanță deja 155 file.

Inculpatul susține, că dosarul penal este fabricat, deoarece procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, de către martorul cheie O. Craveț, este schimbat, or, fotografiile după care martorul trebuie să recunoască persoana sunt lipite recent în anul 2013.

În cadrul cercetării judecătorești, recurentul specifică, că la fel i-a fost încălcat dreptul la apărare prin faptul, că nu a avut posibilitatea să prezinte probe în susținerea

apărării, precum și să solicite audierea martorilor cărora să le pună întrebări, și anume: M. Buzatu, G. Botezatu, E. Ceban, V. Ceban, M. Ceban, V. Manea, G. Silivestru, M. Silivestru care în viziunea recurentului ar putea confirma locul aflării inculpatului în momentul săvârșirii infracțiunii precum și starea în care acesta se afla.

În același context, recurentul mai invocă și faptul, că în ședințele de judecată a primei instanțe, nu erau prezenți martorii oculari M. Rusu și O. Craveț, cu reprezentantul legal al acesteia M. Craveț, fiind prezent doar reprezentantul legal G. Rusu, care a declarat în instanță, că semnătura din procesul-verbal de audiere a fiicei sale, nu-i aparține și nu a asistat la audierea fiicei sale în cadrul urmăririi penale, declarații asemănătoare a depus și directorul liceului teoretic nr. 1, amplasat pe adresa s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, V. Lazăr și martorii: V. Isacova, C. Cernei.

În rest, condamnarea lui A. Caraman a fost fondată pe declarațiile contradictorii ale părții vătămate A. Jovmir și ale rudelor acestuia: M. Jovmir, I. Jovmir și C. Jovmir, mai mult martorii C. Jovmir și E. Ursachi au depus declarații sub dictarea procurorului.

La fel, recurentul indică, că în descriptivul sentinței nu au fost incluse declarațiile martorilor G. Rusu și V. Lazăr, declarațiile unor martori sunt denaturate și nu corespund adevărului, iar declarațiile martorilor acuzării sunt integral denaturate și nu corespund declarațiilor fixate în procesul-verbal de audiere din prima instanță.

În opinia recurentului, falsificat este și raportul de expertiză medico-legală nr. 40/D, deoarece se combate prin constatările din fișa medicală a bolnavului (părții vătămate).

Totodată, recurentul a menționat, că la sfârșitul cercetării judecătorești, a fost lipsit de dreptul său la ultimul cuvânt, fiind încălcată publicitatea și solemnitatea ședinței de judecată.

Referitor la examinarea apelului, recurentul a invocat, că instanța de apel neîntemeiat i-a respins cererile privind interpelarea de la organele competente a informației privind locul aflării lui la data săvârșirii infracțiunii, precum și dispunerea unei expertize privind confirmarea semnăturilor celor 4 martori: V. Isacova, G. Rusu, V. Lazăr și C. Cernei despre care se susține că au depus declarații la faza de urmărire penală.

Recurentul susține, că ședința de judecată a instanței de apel a fost neîntemeiat tergiversată, timp de 2 ani 2 luni fiind refuzat în prezentarea probelor și audierea tuturor martorilor solicitați, care în viziunea recurentului puteau confirma nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, mai mult, inculpatul consideră, că pe tot parcursul examinării cauzei, a fost deținut ilegal, cu încălcarea prevederilor art. 186 Cod de procedură penală.

Pe tot parcursul judecării cauzei în instanța de apel, au fost audiați doar 2 martori (M. Buzatu și G. Botezat) din cei 18 solicitați de inculpat, cererea privind audierea restului martorilor inclusiv și cei ai acuzării fiind respinsă de instanța de apel, mai mult, cei doi martori au fost audiați doar în instanța de apel, or, referirea în decizia contestată precum că acești martori au fost audiați și în prima instanță, este greșită.

La fel ca și în prima instanță, apărarea a facilitat judecarea cauzei respective în favoarea părții vătămate, care în opinia recurentului și se face vinovat de condamnarea sa.

Consideră recurentul, că decizia instanței de apel este ilegală, deoarece în descriptivul acesteia neîntemeiat se ține cont de antecedentele penale ale inculpatului,

care de fapt sunt stinse în temeiul art. 111 alin. (1) lit. b) Cod penal, liberat de răspundere penală, potrivit actului de amnistie, fără ca să fie luat în considerație faptul că este invalid, mai mult, constatarea în decizia instanței de apel despre faptul că acesta a achitat părții vătămate prejudiciul material și că este de acord cu materialele cauzei penale, la fel nu este adevărată.

Instanța de apel, menținând sentința de condamnare a pus la baza deciziei sale declarațiile parțiale ale inculpatului și a examinat doar 2 apeluri suplimentare din cele 10 depuse de inculpat.

Martorul M. Buzatu a depus declarații absolut diferite decât cele indicate în decizia instanței de apel, iar martorii O. Craveț și G. Rusu nu au fost audiați în instanța de apel.

Inculpatul mai menționează că nu a semnat procesul-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor cauzei inculpatului și apărătorului.

Instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile martorului G. Buzatu, însă în cauză dată, martor cu așa nume și prenume nu există.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2016, au fost admise recursurile ordinare, declarate de avocatul Vladimir Darii în numele inculpatului și de inculpatul Alexandru Caraman, casată decizia instanței de apel, în cauza penală privindu-l pe Caraman Alexandru XXX și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, inculpatul prin demersul admis la 24 decembrie 2013 (f.d. 38, vol. II), a solicitat ca interesele acestuia, să fie apărate de către avocatul din oficiu, V. Darii, iar prin cererea avocatului V. Darii din 13 noiembrie 2015 (f.d. 25, vol. III), apărătorul inculpatului a solicitat amânarea ședinței de judecată fixată pentru 16 noiembrie 2015, sau examinarea cauzei în lipsa acestuia, invocând că examinare a cauzei se află la etapa ultimului cuvânt al inculpatului.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 16 noiembrie 2015 (f.d. 39 verso, vol. III), rezultă, că procurorul a pledat pentru admiterea demersului apărării, dat fiind faptul că inculpatul a fost de acord cu examinarea cauzei în lipsa apărătorului V. Darii, fapt confirmat prin cererea inculpatul A. Caraman din 16 noiembrie 2015 (f.d. 26, vol. III).

Astfel, instanța de apel, înainte de încheierea dezbaterilor judiciare, greșit a oferit inculpatului A. Caraman posibilitatea să-și exprime liber și public opinia în legătură cu fapta reținută, vinovăția sa și întregul fond al cauzei (ultimul cuvânt) în lipsa apărătorului V. Darii, ori, ultimul cuvânt al inculpatului, este o fază importantă a procesului penal, care reprezintă un factor de contrabalansare al dezechilibrului evident existent între inculpat și funcția acuzării. Ori, chiar dacă instanța de apel a ajuns la concluzia judecării cauzei în lipsa apărătorului V. Darii, ultima urma să se conducă după rigorile stipulate în art. 71 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevăd că, renunțarea la apărător poate fi acceptată de către instanță numai în cazul în care ea este înaintată de către inculpat în mod benevol, din proprie inițiativă, în prezența avocatului.

Astfel, cauza penală în privința lui A. Caraman, nu a fost judecată în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale și, în acest sens a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, mai mult, potrivit aceluiași proces-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 16 noiembrie 2015 (f.d. 39 verso, vol. III), rezultă

și faptul, că instanța de apel anexînd la materialele cauzei cererea propriu-zisă a inculpatului privind acordul acestuia la examinarea cauzei în lipsa apărătorului, a omis să dispună prin încheiere continuarea cauzei în lipsa avocatului.

Totodată, instanța de apel, a admis demersurile apărării privind citarea și audierea martorilor C. Cioban, M. Cioban, Gh. Botezatu, V. Manea, Gr. Silivestru, precum și a părții vătămate A. Jovmir (f.d. 58-59, vol. II), O. Craveț, M. Rusu, I. Jovmir, C. Jovmir, M. Jovmir, E. Ursachi, E. Ceban, M. Buzatu, Gh. Botezatu și a părții vătămate A. Jovmir (f.d. 170-172, vol. II), ca în final să fie respins demersul apărării, cu același conținut (f.d. 242 verso, vol. II), fără a motiva hotărîrea adoptată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe este legală, motivată și întemeiată, fiind bazată pe circumstanțele de fapt stabilite în baza examinării în ședința de judecată a probelor prezentate de părți și pe prevederile legale, ori instanța de fond a respectat normele procesual-penale și normele penale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală.

De asemenea, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Caraman Alexandru, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicîndu-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Soluția instanței de fond se bazează pe *declarațiile inculpatului Caraman Alexandru*, care n-a recunoscut vina, declarații care au fost apreciate critic în raport cu probele cercetate, *declarațiile părții vătămate Jovmir Alexandru*, care a confirmat, că la începutul anului 2003 a avut un conflict cu Caraman Alexandru, iar la 22 mai 2003, în jurul orei 23:00, în s.Cotiujenii Mari, în ograda școlii, acesta l-a lovit eu un cuțit în burtă și a simțit dureri acute, după care a fost transportat la spital, *raportul de expertiză nr. 49d din 04.06.2003*, potrivit căruia la Jovmir Alexandru se constată plagă înțepat-tăiată, penetrantă a cavității abdominale, cu lezarea stomacului, care a survenit înurma unei lovituri cu un corp ascuțit-înțepător, probabil cu cuțitul și se califică ca leziuni corporale grave,periculoase pentru viață, *declarațiile martorei Jovmir Marin*, care a confirmat, că la 22 mai 2003 de la fiica Dracenco Tatiana a aflat că feciorul ei Jovmir Alexandru a fost lovit în burtă cu cuțitul de Caraman Alexandru, iar cînd a plecat la fața locului l-a văzut pe fecior, fiind chemată ambulatnța, acesta a fost transporta fără cunoștință la spital, unde a fost operat, *declarațiile martorului Jovmir Constantin*, care a confirmat, că la 22 mai 2003 a fost informat de niște fete, că fratele său Jovmir Alexandru a fost lovit cu cuțitul de Caraman Alexandru, iar cînd a plecat l-a fața locului faptele sau adevărit, după ce l-au transportat în centrul satului, unde a fost preluat de ambulanță și dus la spital, *declarațiile martorului Jovmir Ion*, care a confirmat, că cu Caraman Alexandru sînt în relații rele, deoarece au avut un conflict, în care a fost implicat și fratele său Alexandru Jovmir și *declarațiile martorului Isacova Valentina*, care a confirmat că în luna aprilie 2003 fratele ei Caraman Alexandru a avut un conflict cu Jovmir Alexandru, probe pe care instanța de fond le-a cercetat în ședința de judecată cu participarea părților, apreciindu-le că coroborează reciproc, considerîndu-le consecutive și veridice.

Vinovăția lui Caraman Alexandru s-a confirmat și prin probele verbale și scrise cercetate în instanța de fond, suplimentar în ordine de apel, prezentate de părți și care se regăsesc la materialele cauzei penale.

Partea vătămată Jovmir Alexandru a fost audiată în instanța de fond sub jurământ și cu preîntâmpinarea pe art. 312, 313 Cod penal, cu oferirea posibilității inculpatului și apărătorului său să-i pună întrebări. Deși partea vătămată a lipsit de la judecarea cauzei în ordine de apel, declarațiile acesteia date instanței de fond au fost date citirii și cercetate suplimentar în ședința de judecată.

În declarațiile sale, partea vătămată Jovmir Alexandru a indicat cert, că pe data de 22.05.2003, la orele 23:30, în satul Cotiujenii Mari raionul Șoldănești, pe teritoriul școlii nr. 1, în timp ce le petrecea acasă pe Craveț Olga și Rusu Mariana, a fost ajuns din urmă și lovit cu cuțitul de Caraman Alexandru recunoscându-1 ulterior pe acesta și după fotografie.

Despre acest fapt au menționat și martorii Craveț Olga și Rusu Mariana, declarațiile cărora au fost cercetate în ședința instanței de apel la prezentarea probelor scrise.

Și rudele lui Jovmir Alexandru, printre care Jovmir Maria, Jovmir Constantin, precum și martorii Cernei Constantin și Ursachi Eleonora au confirmat transportarea la spital a lui Jovmir Alexandru imediat după producerea evenimentului.

Rezultatul loviturii cu cuțitul a fost confirmat și de medicul legist, depistând plaga tăiat-înțepată la Jovmir Alexandru.

Toate aceste probe coroborează între ele, formează realitatea obiectivă pe caz și nu trezesc nici un dubiu rezonabil de neîncredere, așa cum sunt consecutive, după cum sau desfășurat evenimentele faptei, fiind apreciate de instanța de apel ca fiind veridice, corespunzând tuturor criteriilor de calitate și valabilitate a probelor.

Astfel, s-a realizat obiectul juridic special al infracțiunii incriminate lui Caraman Alexandru, ce constituie relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la viață, integritatea corporală și sănătate, valori la care inculpatul a atentat în privința părții vătămate Jovmir Alexandru, stabilite prin declarațiile acestuia, martorilor și a concluziilor expertului medico-legal.

De asemenea s-a stabilit și prejudiciul cauzat sănătății lui Jovmir Alexandru prin dereglarea integrității anatomice a organelor, țesuturilor și funcțiilor acestora de factorii externi generați de inculpat prin aplicarea loviturii cu cuțitul.

S-a realizat și vinovăția sub formă de intenție directă de cauzare a vătămarilor corporale grave lui Jovmir Alexandru.

Din probele administrate, instanța de fond corect a stabilit, că motivul acestei infracțiuni a fost determinat de un conflict anterior, care a avut loc între frații Jovmir, inclusiv și Alexandru și Caraman Alexandru, iar scopul fiind de răzbunare. Mecanismul de apariție a vătămarilor corporale descris de partea vătămată Jovmir Alexandru coincide cu cel stabilit de medicul legist.

Drept rezultat, instanța de fond în baza probelor administrate pe caz, corect a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Caraman Alexandru în cauzarea vătămarilor corporale grave lui Jovmir Alexandru, acțiunile lui corect fiind încadrate la art. 151 alin.(1) Cod penal, just fiind aplicată și pedeapsa penală.

Corect s-a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea lui Caraman Alexandru, precum și atingerea celorlalte scopuri ale pedepsei, v-a fi posibil doar prin aplicarea pedepsei date de închisoare, cu executarea reală în penitenciar închis, fiind respectate prevederile art. 2, 7, 61 alin.(2), 75, 76, 78 Cod penal.

Pedeapsa aplicată inculpatului Caraman Alexandru de instanța de fond este una legală, întemeiată, motivată și echitabilă, fiind ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei - că este infracțiune gravă, de motivul infracțiunii săvârșite - neînțelegerile apărute cu partea vătămată din cauza unui conflict anterior și relațiile ostile, de scopul infracțiunii săvârșite - răzbunarea cu aplicarea violenței, de personalitatea celui vinovat - prezența unei familii cu copii minori la întreținere, prezența anterioarelor condamnări, de lipsa circumstanțelor atenuante, de prezența circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a fost condamnată pentru fapte care au relevată pentru cauza dată (condamnat la privațiune de libertate pentru infracțiuni intenționate de huliganism, răpirea mijlocului de transport, șantaj cu aplicarea violenței), de caracteristica de la locul de trai - că este caracterizat pozitiv (la primărie), de prezența anterioarelor conflicte cu legea penală și condamnări - că există sentința 26.05.1983 a Tribunalului militar a Garnizoanei Cita Federația Rusă și sentința judecătorei Șoldănești din 15.04.1997, de condițiile acestuia de viață, de părerea părții vătămate - care a declarat în instanța de fond că este de acord cu pedeapsa solicitată de procuror, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, fiind aplicată la limita stabilită de lege.

S-a realizat obiectul juridic special al infracțiunii incriminate lui Caraman Alexandru, ce constituie relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la viață, integritatea corporală și sănătate, valori la care inculpatul a atentat în privința părții vătămate Jovmir Alexandru, stabilite prin declarațiile acestuia, martorilor și a concluziilor expertului medico-legal.

De asemenea s-a stabilit și prejudiciul cauzat sănătății lui Jovmir Alexandru prin dereglarea integrității anatomice a organelor, țesuturilor și funcțiilor acestora de factorii externi generați de inculpat prin aplicarea loviturii cu cuțitul.

S-a realizat și vinovăția sub formă de intenție directă de cauzare a vătămarilor corporale grave lui Jovmir Alexandru.

De asemenea instanța de fond a luat în considerație comportamentul inculpatului Caraman Alexandru în cadrul cauzei penale, care se exprimă prin sustragerea de la urmărirea penală pe parcursul a mai multor ani, nerecunoașterea vinei la existența unor probe convingătoare de vinovăție, lipsă de colaborare cu organul de urmărire penală, descoperirea infracțiunii, atitudinea lui față de faptele comise, influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui și de posibilitatea corectării lui în condițiile stabilirii unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare reală în penitenciar de tip închis.

Din cele reținute poate fi trasă concluzia, că inculpatul Caraman Alexandru nu a regretat cele săvârșite, eschivându-se de la urmărirea penală de la momentul comiterii faptei până la 31.01.2013 orele 08:00. În cadrul urmăririi penale Caraman Alexandru a declarat că nu recunoaște vina și a refuzat să dea declarații. În instanța de fond Caraman Alexandru a dat declarații, dar tot n-a recunoscut vina, încercând să ducă în eroare instanța referitor la evenimentele din ziua comiterii faptei. Prin comportamentul său, învinuitul, iar mai apoi inculpatul Caraman Alexandru a pus piedici în calea stabilirii adevărului și examinării cauzei în termeni rezonabili.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse cu închisoare față de Caraman Alexandru este pe măsură materialului probant administrat, considerând că această pedeapsă v-a atinge scopul,

v-a corecta și reeduca inculpatul, precum v-a restabili echitatea socială și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și de alte persoane.

În ședința instanței de apel, la solicitarea inculpatului, au fost audiați martorii Buzatu Margareta, Jovmir Maria, Ceban Emilia, Tolstenco Claudia, Jovmir Constantin, Cernei Constantin, Cernei Victor, Morari Ion, Ungureanu Gheorghe, Rusu Gheorghe, Lazăr Vera, Isacova Valentina, Silvestru Natalia, Ursachi Eleonora și Silvestru Grigore.

Din analiza declarațiilor martorilor audiați în instanța de apel la solicitarea inculpatului Caraman Alexandru, instanța a făcut concluzia, că martorii M.Jovmir, C.Jovmir, C.Cernei și E.Ursachi cunosc circumstanțele după cauzarea vătămarilor corporale lui A.Jovmir și ceia ce ține de transportarea lui la spital, că martorii M.Buzatu, C.Tolstenco, V.Isacova, N.Silvestru și G.Silvestru cunosc despre conflictul anterior între Caraman Alexandru și Jovmir Alexandru, care a fost și motivul cauzării vătămarilor corporale, iar martorii E.Ceban, C.Tolstenco, V.Cernei, Gh.Ungureanu, Gh.Rusu și V.Lazăr nu cunosc nimic despre incidentul din 22.05.2003.

Referitor la ceilalți martori, Silivestru Vasile, Dorogan Ion, Murafa Victor, A.Mititelu, Ceban Violeta, Ceban Mariana, Jovmir Ion, Craveț Mihail, Botezatu Ghenadie, Craveț Olga, Moșneguța Pavel, Caraman Alexandru, Manea Vasile, Silivestru Mihail și partea vătămată Jovmir Alexandru solicitați pentru audiere de către inculpat, instanța de apel a primit toate măsurile de citare legală (citații cu avize de recepții) și asigurare a prezenței lor la ședința instanței de apel, inclusiv prin aducerile silite în baza încheierilor din 27.10.2016, 20.12.2016, 30.02.2017, 30.03.2017, 05.04.2017, 12.05.2017, 29.06.2017, 22.09.2017 și 28.09.2017, dar a fost imposibil de asigurat prezența lor din motivul că unii au decedat, printre care Silivestru Vasile, Dorogan Ion (avizul poștal f.d.33-34, 37- 38 Vol.IV și certificatul nr.61 din 29.03.2017 f.d. 137 Vol.IV), Murafa Victor (avizul poștal f.d.35-36 Vol. IV și certificatul nr.496 din 12.05.2017 f.d. 167 Vol. IV) și A.Mititelu (certificatul nr.64 din 02.05.2017), iar alții nu-s pe teritoriu R.M., sînt aflați de mult timp peste hotarele țării și nu revin sau nu-i cunoscut timpul revenirii, iar adresele unora nu sunt cunoscute, deoarece inculpatul cu apărătorul său nu le-a comunicat, iar rudele nu le cunosc, printre care Ceban Violeta (plecată - adeverințele poștale din 04.11.2016 f.d.31-31 și din 28.02.2017, f.d. /32-133 Vol. IV, raportul din 02.11.2017, explicația lui E.Ceban) din 02.11.2017 și certificatul nr.886 din 02.11.2017 Vol.IV), Ceban Mariana (nereclamat, plecată - adeverințele poștale din 02.12.2016 f.d. 78-79, din 28.02.2017, f.d. 128-129 Vol. IV, raportul din 02.11.2017, explicația lui E. Ceban din 02.11.2017 și certificatul nr. 887 din 02.11.2017 Vol.IV), Jovmir Alexandru (plecat - adeverința poștală din 11.11.2016 f.d.53-54 Vol.IV, nu locuiește în teritoriu - certificatul nr.61 din 29.03.2017 f.d.137 Vol. IV, raportul din 02.11.2017 Vol.IV), Jovmir Ion (plecat - adeverința poștală din 11.11.2016 f.d.55-56, Vol.IV), Craveț Mihail (plecat - adeverința poștală din 10.11.20/6 f.d.59-60 Vol. IV, nu locuiește în teritoriu - certificatul nr. 61 din 29.03.2017 f.d.137 Vol.IV), Botezam Ghenadie (nu se află în teritoriu - adeverința nr.110 din 03.02.2017 f.d. 114 vol. IV, plecat - adeverința poștală din 27.02.2017 fd.130-131 Vol. IV, explicația din 11.05.2017 fd. 170 Vol. IV), Craveț Olga (nu locuiește în teritoriu - certificatul nr. 61 din 29.03.2017 f.d. 137, raportul din 02.11.2017 Vol.IV), Moșneguța Pavel (nu s-a stabilit locul de trai - scrisoarea nr.3736 din 26.04.20/7 și raportul din 25.04.2017 f.d. 161-162 Vol.IV, raportul din 12.05.2017 f.d. 171 Vol.IV), Caraman Alexandru (nu locuiește

pe teritoriu - certificatul nr.60 din 29.03.2017 f.d. 138 Vol.IV), Manea Vasile (nu se află pe teritoriu - raportul din 29.06.2017, certificatul nr. 1596 din 15.06.2017 f.d.211- 212 Vol.IV), Silivestru Mihail (nu locuiește pe teritoriu - certificatul nr. 61 din 29.03.2017, fd. 137, raportul din 02.11.2017 Vol. IV).

Despre imposibilitatea audierii martorilor vizați și motivele care au stat la baza acesteia a fost anunțat în ședințele de judecată respective, de câte ori erau confirmările corespunzătoare de la oficiul poștal, inspectoratele de poliție sau de la alte instituții pentru informarea părților procesului.

Martorul Jovmir Ion și partea vătămată Jovmir Alexandru au fost audiați în instanța de fond potrivit procedurii penale, fiind asigurat dreptul inculpatului și apărătorului de a le pune întrebări, iar în instanța de apel procurorul le-a citit declarațiile la prezentarea probelor scrise, fiind în așa mod cercetate suplimentar.

Inculpatul Caraman Alexandru n-a comunicat instanței de apel fapte care ar indica, că ceilanți martori vizați ar cunoaște careva circumstanțe importante și ar schimba situația pe caz. Anterioarele conflicte dintre inculpat și partea vătămată au fost suficient probate.

După cum s-a stabilit, martorii solicitați de Caraman Alexandru și audiați în instanța de apel n-au schimbat situația pe caz, mai mult ca atât, mulți din ei nici nu cunoașteau circumstanțele faptei infracționale, iar alții doar au confirmat anterioarele conflicte dintre aceste părți.

S-a respins și argumentul inculpatului referitor la faptul, că la urmărirea penală nu i s-a cerut declarații, ori, la 01.02.2013 lui Caraman Alexandru i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire din 30.05.2003 și a primit informația privind drepturile și obligațiile învinuitului, dar acesta n-a dat declarații (f.d. 120-122 Vol.I).

La 14.02.2013 lui Caraman Alexandru i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire din 14.02.2013 și a primit informația privind drepturile și obligațiile învinuitului, dar acesta s-a folosit de dreptul de a nu da declarații (f.d. 137-141).

Cînd a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, învinuitul Caraman Alexandru n-a solicitat adăugător să fie audiat ca să explice circumstanțele cauzei penale în care este învinuit.

La judecarea cauzei în ordine de apel nu s-a stabilit să fi fost falsificate declarațiile sau careva semnături ale lui Caraman Alexandru.

Chiar de a trecut un timp îndelungat de la evenimentele faptei, martorii audiați au făcut declarații asupra faptelor care le-au fost cunoscute în diferite împrejurări. Martorii au dat declarații referitor la evenimentele care le-au cunoscut și dacă nu-s în favoarea inculpatului, aceasta nu înseamnă că-s falsificate. Faptul, că inculpatului nu-i convin acești martori, nu înseamnă că ei nu spun adevărul.

Așa cum inculpatul Caraman Alexandru a fugit imediat după producerea evenimentelor și s-a reîntors aproape după 10 ani, acesta a încercat să ducă în eroare instanța de judecată că nu s-a aflat în țară, dar în acest sens n-a prezentat nici o probă veridică. Materialele cauzei indică la prezența lui la locul și în timpul evenimentului faptei infracționale și implicarea lui în comiterea acestei infracțiuni.

Și nenumăratele lui cereri urmăresc acest scop, de a duce în eroare instanța de judecată și de a se sustrage de la răspunderea penală.

Din materialele cauzei rezultă, că martorul Morari Ion a declarat, că le-a cumpărat soților Caraman bilet pentru plecarea la Moscova, doar că n-a putut concretiza timpul (*data, luna, anul*).

Nu sau prezentat date obiective referitor la timpul părăsirii R.Moldova de către Caraman Alexandru și familia sa nici prin alte probe.

Cu referirea la declarațiile martorilor Buzatu Margareta și Buzatu Ghenadie în sensul că inculpatul la data comiterii infracțiunii nu se alia pe teritoriul R.Moldova, Colegiul penal le apreciază critic, deoarece, prima este concubina inculpatului, iar celălalt cumătru, astfel fiind interesați în eliberarea inculpatului și eschivarea acestuia de la pedepșa penală, totodată la materialele cauzei lipsind careva documente confirmative în susținerea poziției date, la fel acestea se combat prin multitudinea probelor cercetate în ședința instanței de fond și suplimentar în cea de apel.

Inculpatul a interpretat și raportat circumstanțele cauzei la prevederile legale doar sub aspect de apărare a sa, în scopul evitării pedepsei penale, dar această interpretare contravine materialelor cauzei penale, instanța de fond corect apreciind toate împrejurările, circumstanțele și prevederile legale, stabilind vinovăția, categoria pedepsei și un termen de pedeapsă proporțional faptei comise.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Caraman Alexandru, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința inculpatului Caraman Alexandru. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. Totodată, inculpatul nu putea să săvîrșească infracțiunea imputată deoarece la data comiterii acesteia, se afla în Federația Rusă, ori faptul dat a fost confirmat prin declarațiile martorilor M. Buzatu, Gh. Buzatu, V. Isacova, I. Moraru. Astfel, prezenta cauză penală a fost fabricată. Mai mult, organul de urmărire penală nu a găsit presupusul cuțit, cu care a fost săvîrșită infracțiunea ori amprentele ultimului nu s-au găsit pe obiectul cu care s-a săvîrșit infracțiunea. Martori oculari lipsesc. Martorii minori au fost audiați fără participarea pedagogului și reprezentantului legal.

8.1. La 16.01.2018, inculpatul Caraman Alexandru, fără a face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, invocînd aceleași motive invocate în cererea de apel (pct. 3, 3.1).

8.2. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Caraman Alexandru și de ultimul, solicitînd respingerea acestora, deoarece sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt corecte și corespund Legii.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

9.1. Referitor la recursul inculpatului Caraman Alexandru:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 03 noiembrie 2017, în prezența inculpatului și a avocatului acestuia, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 10-11 verso, vol. V) fiind înștiințați despre pronunțarea integrală a deciziei la 29 noiembrie 2017, iar ulterior prin recipisă, ultimii au primit decizia motivată la 29 noiembrie 2017 (f.d. 30, vol. V), care ulterior a fost publicată integral decizia pe pagina web a Curții de Apel Bălți. În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 03 noiembrie 2017, a început să curgă din data de 30 noiembrie 2017 și expira la 02 ianuarie 2018, iar inculpatul Caraman Alexandru, a declarat recurs ordinar la 16 ianuarie 2018.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, recursul în cauză a fost declarat peste termenul prevăzute de art. 422 Cod de procedură penală. Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Referitor la argumentele recurentului, expuse în pct. 5 din prezenta decizie, instanța de recurs nu se va expune asupra lor, odată ce recursul este declarat peste termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de Caraman Alexandru este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

9.2. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Caraman Alexandru:

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel, rejudecînd cauza și verificînd probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize

și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța de recurs consideră că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conform rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a constatat că, Caraman Alexandru este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În continuare, instanța de recurs reține că, autorul recursului invocă în prezenta speță temeiul prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă că, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită achitarea lui, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz sînt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii.

Din textul recursului rezultă că, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, declarațiile martorilor urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt bazate pe subiectivisme, rapoartele de expertiză medico-legală nu indică legătură directă între partea vătămată și aplicarea loviturilor de către inculpat.

Colegiul penal menționează că, instanțele de fond, întemeiat, motivat și echitabil, au judecat cauza fiind ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei - că este infracțiune gravă, de motivul infracțiunii săvârșite - neînțelegerile apărute cu partea vătămată din cauza unui conflict anterior și relațiile ostile, de scopul infracțiunii săvârșite - răzbunarea cu aplicarea violenței, de personalitatea celui vinovat - prezența unei familii cu copii minori la întreținere, prezența anterioarelor condamnări, de lipsa circumstanțelor atenuante, de prezența circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a fost condamnată pentru fapte care au relevată pentru cauza dată (condamnat la privațiune de libertate pentru infracțiuni intenționate de huliganism, răpirea mijlocului de transport, șantaj cu aplicarea violenței), de caracteristica de la

locul de trai - că este caracterizat pozitiv (la primărie), de prezența anterioarelor conflicte cu legea penală și condamnări - că există sentința 26.05.1983 a Tribunalului militar a Garnizoanei Cita Federația Rusă și sentința judecătoreiei Șoldănești din 15.04.1997, de condițiile acestuia de viață, de părerea părții vătămate - care a declarat în instanța de fond că este de acord cu pedeapsa solicitată de procuror, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, fiind aplicată la limita stabilită de lege.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sînt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, în cele din urmă temeiul de recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Astfel, cumulul de probe analizat în prezenta speță, în opinia Colegiului penal, întemeiat au permis instanțelor de fond a conchide asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal. Această concluzie, pornind de la plenitudinea concluziilor instanței de apel, expusă în hotărârea atacată, Colegiul penal o consideră întemeiată și o susține pe deplin.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că cele relatate de către recurent, în coroborare cu cumulul de probe anexate la cauză, întemeiat au permis instanței de apel a conchide asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal

În această ordine de idei, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel pronunțând hotărîrea de condamnarea lui Caraman Alexandru a judecat cauza în conformitate cu prevederile legale, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea exigențelor prescrise la art. 6 § 1 CEDO.

Nu în ultimul rînd, asupra celor constatate se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 7.1 al prezentei decizii și dovedesc incontestabil că Caraman Alexandru a fost prezent la 22 mai 2003, pe teritoriul școlii nr. 1, reorganizată în liceul teoretic, amplasată pe adresa s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, fiind în relații ostile cu Alexandru Jovmir, cu scopul de a-i cauza ultimului leziuni corporale grave, intenționat i-a aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit tăietor în regiunea organelor de importanță vitală - torace, cauzîndu-i astfel vătămări corporale grave .

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția de condamnare, este neîntemeiată.

Cît privește motivul invocat de recurent precum că, martorii minori, la faza urmăririi penale, au fost audiați fără participarea pedagogului și reprezentantului legal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, ori potrivit materialelor cauzei (f.d. 76-79, vol. I), aceștia au fost asistați de pedagogul și reprezentantul legal.

Concluziile instanței de apel corespund circumstanțelor cauzei, iar temeuri prin care s-ar demonstra că Caraman Alexandru nu a săvârșit infracțiunea imputată, nu s-au stabilit.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Caraman Alexandru, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2017, în cauza penală, în privința lui *Caraman Alexandru XXX*:

- de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Caraman Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat;

- de inculpatul Caraman Alexandru, ca fiind depus peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **18 aprilie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan